

FIELD NOTES AND DIRTY DRAWINGS

Abstract

In deze presentatie wordt een aspect van mijn doctoraatsonderzoek uitgelicht. Het algemene thema van mijn onderzoek is de verbeelding van de nabije Oriënt. Aan de hand van mijn eigen ervaringen ga ik op zoek naar een herdefinitie van de Oriëntalistische beeldtaal. Tijdens deze presentatie zal de focus liggen op de associatieve methode die ik hanteer binnen dit onderzoek.

De wereld bevat oneindig veel visuele analogieën, die als een soort verborgen kennis wachten op betekenisgeving. In het huidige kennissysteem is het associatief denken via gelijkenissen uiteraard voorbijgestreefd, door de opkomst van de exacte wetenschappen, die het kijken niet op die manier aanwendden. Hoewel het associatief kijken en denken op veel terreinen zijn waarde verloren heeft, is deze strategie voor kunstenaars wel degelijk nog bruikbaar. Wanneer we naar beelden kijken (naar kunst maar ook naar onze omgeving) herkennen we steeds andere beelden, kleuren, composities,... Dit onderzoek wil de waarde van dit soort verbanden aantonen. Beelden worden uit hun (kunsthistorische) context gehaald en in visueel verband gebracht met andere tekeningen en foto's, van mezelf en van andere kunstenaars. Op die manier ontstaan reeksen die kunstwerken samenbrengen, niet per genre of stroming, techniek, niet volgens chronologische of geografische opdeling, maar wel om wat de beelden over en tegen elkaar te zeggen hebben. Deze methodiek zorgt ervoor dat visuele motieven aan het licht komen die als een beeldnarratief voor een leidraad in mijn praktijk zorgen. Tegelijkertijd werpen deze associatieve beeldenreeksen ook een ander licht op de kunstgeschiedenis.

Aan de hand van twee concrete case-studies; winter en woestijn, zal ik deze methodiek illustreren.

Carla Swerts
PhD Researcher
Hasselt University